

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 5114222706
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5114222706.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu: PM Wert s. r. o., so sídlom Predmestská 1713/38, 010 01 Žilina, IČO: 46 805 591, správcom ktorého je LexCreditor k.s. so sídlom kancelárie Červenej armády 1, 036 01 Martin, IČO: 47 245 913, o návrhu správcu na uloženie pokuty za neposkytnutie súčinnosti, vedenom na Okresnom súde Žilina, pod sp. zn. 3R/3/2014, o dovolaní O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. T. XXXX/X, XXX XX R., právne zastúpeným TOMANÍČEK & PARTNERS, a.k., s.r.o. so sídlom Sládkovičova 6, 010 01 Žilina, IČO: 47 23 90 00, za ktorú koná advokát JUDr. Tomáš Tomaníček, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2017, č. k. 41CoKR/ 4/2017-518, takto

rozhodol:

I. Dovolanie O. S. nar. XX.XX.XXXX, bytom M. T. XXXX/X, XXX XX R. o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd, ako súd prvej inštancie, uznesením z 3. mája 2016, č. k. 3R/3/2014-471 uložil O. S., nar. XX.XX.XXXX bytom M. T. XXXX/X, XXX XX Žilina, povinnosť zaplatiť do troch dní od právoplatnosti uznesenia pokutu vo výške 5 000 Eur na účet správy všeobecnej podstaty k rukám správcu LexCreditor k.s. so sídlom kancelárie Červenej armády 1, 036 01 Martin IČO: 47 245 913.

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že uznesením zo dňa 18. marca 2015, č. k. 3R/3/2014-216, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 57/2015 zo dňa 24.3.2015 súd zastavil reštrukturalizačné konanie voči úpadcovi, začal konkurzné konanie, vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a za správcu ustanovil LexCreditor k.s.. Návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 4.1.2016 sa správca domáhal uloženia pokuty O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. T. XXXX/X, XXX XX R., do výšky 165 000 Eur. Uznesením z 23.11.2015, č. k. 3R 3/2014-400 súd vyzval O. S., aby správcovi poskytol v uznesení špecifikovanú súčinnosť. O. S. reagoval na uznesenie podaním doručeným súdu dňa 31.12.2015, v ktorom uviedol, že na Obvodnom oddelení PZ Žilina - západ podal trestné oznámenie, že dňa 25.9.2015 bez jeho vedomia a súhlasu bol vymenovaný za konateľa spoločnosti úpadcu a požiadal registrový súd o prešetrenie zápisu zmien.

3. Súd prvej inštancie z výpisu z obchodného registra na úpadcu zistil, že O. S. je konateľom úpadcu od 11.9.2015 až do rozhodnutia súdu, teda jeho tvrdenie, že bol menovaný do funkcie konateľa bez svojho súhlasu doložil len listom adresovaným obchodnému registru. Súd prvej inštancie vychádzal v súlade s princípom materiálnej publicity zo záväzných údajov zapísaných v obchodnom registri. Súd konštatoval, že O. S. je konateľom úpadcu a je tak povinný poskytnúť správcovi súčinnosť podľa ust. § 74 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), ako štatutárny orgán úpadcu. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie konštatoval, že O. S. správcovi náležitú súčinnosť neposkytol. Nakoľko výška uloženej pokuty by mala byť primeraná významu porušenej povinnosti, trvaniu jej porušenia a následkom, súd považoval za primerané uložiť O. S. pokutu vo výške 5 000 Eur.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením z 31. mája 2017, č. k. 41CoKR/4/2017-518 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ako vecne správne potvrdil, pretože odvolanie O. S. bolo nedôvodné.

5. Odvolací súd, ktorý sa v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, zdôraznil, že zákon o konkurze a vyrovnaní určuje presný okruh subjektov, ktoré sú povinné poskytnúť správcovi súčinnosť. Okrem dlžníka, ktorý je v úpadku, teda úpadcu sú povinné poskytnúť súčinnosť správcovi aj osoby uvedené v citovanom ust. § 74 ods. 2 ZKR. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom okresného súdu, ktorý ustálil právny názor spočívajúci v tom, že účinky zápisu údajov do obchodného registra sú vyjadrením materiálnej publicity obchodného registra. Nakoľko z výpisu z obchodného registra je zrejmé, že O. S. je konateľ spoločnosti úpadcu zapísaný od 11.9.2015 až doposiaľ, bolo vecou O. S., aby vierohodným spôsobom preukázal ním tvrdené skutočnosti, že nie je konateľom úpadcu. Okrem listu adresovanému obchodnému registru Okresného súdu Bratislava L, však žiadne ďalšie dôkazy nepredložil. Odvolací súd v tejto súvislosti doplnil, že v zmysle ust. § 27 ods. 3 Obchodného zákonníka sú údaje zapísané v obchodnom registri účinné voči tretím osobám odo dňa ich zverejnenia. Keďže z výpisu z obchodného registra úpadcu vyplýva, že O. S. je od 11.9.2015 zapísaný ako konateľ tejto spoločnosti, a preto od okamihu zverejnenia v Obchodnom vestníku jeho zápisu ako štatutárneho orgánu úpadcu do obchodného registra, sa už nemôže voči tretím osobám domáhať porušenia právnych predpisov pri jeho ustanovení do funkcie konateľa, okrem prípadu, ak preukáže, že tretia osoba o takomto porušení vedela. Keďže správca v danom prípade musí vychádzať z údajov zapísaných v obchodnom registri, O. S. napriek ním tvrdých skutočností je povinný správcovi poskytnúť súčinnosť ako konateľ úpadcu. Nakoľko odvolateľ požadovanú súčinnosť na základe uznesenia súdu prvej inštancie neposkytol a obmedzil sa iba na ničím nedoložené tvrdenia, odvolací súd sa stotožnil so záverom, že O. S. neposkytol náležitú súčinnosť. Z týchto dôvodov považoval odvolací súd návrh na uloženie pokuty za dôvodný, čo do právneho základu, ako aj výšky.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie O. S. a žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil tým, že súdy nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p.. Podľa O. S., ktorý zopakoval v dovolaní svoje skutkové tvrdenia z odvolacieho konania, rozhodnutia súdov oboch inštancií sú nepreskúmateľné, založené na nedostatočných skutkových zisteniach a ich nesprávnom právnom posúdení, pretože súd sa nezoberal predloženou plnou mocou a nezohľadnil jej neplatnosť, na základe, ktorej vykonal obchodný register zápis. Okresný súd Žilina vydal aj iné uznesenie, kde určil výšku pokuty vo výške 5000 eur vlastníčkovi predmetnej spoločnosti a nebola zohľadnená ani skutočnosť, že v tom čase bol štatutárom M. N.. Dovolateľ poukázal na stanovisko Tatrabanky, že nemal dispozičné právo k bankovým účtom spoločnosti PM WERT, s.r.o.. O. S. v doplnení dovolania uviedol, že podal trestné oznámenie na políciu a žiadal pripojiť predmetný vyšetrovací spis.

7. Podľa repliky správcu LexCreditor k.s je dovolanie nedôvodné a preto ho je potrebné zamietnuť. Poukázal na princíp právnej istoty a v konaní nedošlo podľa správcu k procesnej vade v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p.. O. S. si mohol v konaní pred súdmi uplatňovať všetky svoje práva.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.) a ktorá je zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 419 C. s. p.).

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou, ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia, ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Ako už Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval vo viacerých skorších rozhodnutiach (por. napr. sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012), dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti.

10. Podľa ust. § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ust. § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). V danom prípade O. S. v dovolaní namieta, že v konaní došlo k vade uvedenej v ust. § 420 písm. f/ C. s. p..

12. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. V zmysle ust. § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo, ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa ust. § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C. s. p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo, alebo nedošlo.

XX. Michal S. dovolaním napadol uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ukladajúci dovolateľovi povinnosť zaplatiť pokutu za neposkytnutie súčinnosti správcovi v

právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu PM Wert s. r. o.. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Prípustnosť dovolania z ustanovenia ust. § 420 C. s. p. preto nemožno vyvodiť. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

15. Vzhľadom na to, že dovolanie O. S. podľa ust. § 420 C. s. p. nie je prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.